

Zondag 31 augustus 2025 om 10.00 uur in de kerk in Enspijk

Voorganger: Ds. Wim Dekker
Ambtsdrager van dienst: Janneke Bassa
Organist: Irma Stern
Lector: Pien de Boer
KKC: Ellen Smits
Beeld & Geluid: Gerrit de Jager

Orgelspel

Welkom en mededelingen, *gevolgd door het aansteken van de tafelkaarsen*

Moment van stilte

Bemoediging en groet:

V.: Onze hulp is de naam van de HEER

Allen: DIE HEMEL EN AARDE GEMAAKT HEEFT.

V.: die trouw blijft van generatie op generatie

Allen: EN NIET LOSLAAT MENS EN WERELD DIE HIJ BEGON

V.: Genade voor u, voor jou en vrede van God, Vader-Zoon-en-heilige-Geest.

Allen: AMEN.

We zingen: 'De dag gaat open voor het woord des Heren' (Lied 217: 1, 2 en 3)

Gebed voor de nood van mens en wereld

We zingen: Lied 217: 4 en 5

Moment voor jong en oud

Gebed om de heilige Geest

Inleiding op de lezingen

Lezing van Ruth 1:1-19

[1] In de tijd dat de rechters het volk leidden, brak er een hongersnood uit in het land. Een man trok daarom met zijn vrouw en zijn twee zonen weg uit Betlehem in Juda, om als vreemdeling te gaan wonen in de vlakte van Moab. [2] De naam van de man was Elimelech, die van zijn vrouw Naomi, en zijn twee zonen heetten Machlon en Kiljon; het waren Efratieten uit Betlehem in Juda. Toen ze in de vlakte van Moab waren aangekomen, bleven ze daar wonen. [3] Na enige tijd stierf Elimelech, de man van Naomi, en zij bleef achter met haar twee zonen. [4] Zij trouwden allebei met een Moabitische vrouw. De naam van de ene was Orpa, die van de andere was Ruth. Nadat ze daar ongeveer tien jaar gewoond hadden, [5]

stierven ook Machlon en Kiljon, en de vrouw bleef alleen achter, zonder haar twee zonen en zonder haar man.

[6] Toen Naomi hoorde, daar in Moab, dat de HEER zich het lot van zijn volk had aangetrokken en het weer brood had gegeven, maakte ze zich samen met haar twee schoondochters gereed om Moab te verlaten en terug te keren. [7] Samen met hen verliet ze de plaats waar ze gewoond had en ging terug naar Juda. Maar eenmaal onderweg [8] zei Naomi: 'Gaan jullie nu maar allebei terug naar het huis van je moeder. Moge de HEER zo goed voor jullie zijn als jullie voor mij en mijn gestorven zonen zijn geweest. [9] Moge Hij ervoor zorgen dat jullie allebei geborgenheid vinden in het huis van een man,' en ze kustte hen. Toen barstten zij in tranen uit [10] en zeiden: 'Maar we willen met u terugkeren naar uw volk!' [11] 'Ga terug, mijn dochters,' zei Naomi, 'waarom zouden jullie met mij meegaan? Kan ik soms nog zonen krijgen die jullie mannen kunnen worden? [12] Ga toch terug, want ik ben te oud voor een man. Zelfs al zou ik nog hoop koesteren, zelfs al sliep ik vannacht nog met een man en al bracht ik nog zonen ter wereld – [13] zouden jullie dan wachten tot ze groot zijn en je ervan laten weerhouden met een andere man te trouwen? Nee, mijn dochters, mijn lot is te bitter voor jullie; de HEER heeft zich tegen mij gekeerd.' [14] Opnieuw begonnen zij te huilen. Orpa kustte haar schoonmoeder vaarwel, maar Ruth week niet van haar zijde. [15] 'Kijk, je schoonzus gaat terug naar haar volk en haar god,' zei Naomi, 'ga haar toch achterna!' [16] Maar Ruth antwoordde: 'Vraag me toch niet langer u te verlaten en terug te gaan, weg van u. Waar u gaat, zal ik gaan, waar u slaapt, zal ik slapen; uw volk is mijn volk en uw God is mijn God. [17] Waar u sterft, zal ook ik sterven, en daar zal ik begraven worden. Alleen de dood zal mij van u scheiden, en anders mag de HEER met mij doen wat Hij wil!' [18] Naomi zag dat Ruth vastbesloten was om met haar mee te gaan en drong niet langer aan. [19] Zo gingen zij samen verder, tot in Betlehem.

We zingen: 'Wijs mij niet af, ik kan je niet verlaten' (Lied 787)

Lezing van Matteüs 8: 18-22

[18] Toen Jezus de mensenmassa om zich heen zag, gaf Hij bevel naar de overkant te varen. [19] Maar een schriftgeleerde kwam op Hem af en zei: 'Meester, ik zal U volgen waarheen U ook gaat.' [20] Jezus zei tegen hem: 'De vossen hebben holen en de vogels hebben nesten, maar de Mensenzoon heeft geen plaats waar Hij zijn hoofd te ruste kan leggen.' [21] Een ander, een van zijn leerlingen, zei: 'Heer, sta me toe eerst terug te gaan om mijn vader te begraven.' [22] Maar Jezus zei tegen hem: 'Volg Mij en laat de doden hun doden begraven.'

We zingen: 'Jezus, ga ons voor' (Lied 835)

Lezing van Psalm 119: 1-2, 175-176 (door dominee)

[1] Gelukkig wie de volmaakte weg gaan
en leven naar de wet van de HEER,
[2] gelukkig wie zijn richtlijnen volgen,
Hem zoeken met heel hun hart.

[175] Moge mijn ziel leven en U loven,
mogen uw voorschriften mijn hulp zijn.
[176] Ik dwaal rond als een verloren schaap.
Zoek uw dienaar,
want ik vergeet uw geboden niet.

We zingen: 'Mijn God, Gij zijt mijn toeverlaat' (Lied 63: 1)

Verkondiging

Moment van meditatie tijdens orgelspel

We zingen: 'Een mens te zijn op aarde' (Lied 807: 1, 2, 5 en 6)

Collecten

Dankgebed, voorbeden, stil gebed en Onze Vader

We zingen: 'Gij hebt, o Vader van het leven' (Lied 823: 1, 2 en 5)

Zending en zegen, besloten met een gezongen 'Amen'

Orgelspel